19 Μαΐου 2026

Τρίδυμες Αλεξανδρή στα «ΝΕΑ»: «Θα συνδυάσουμε δύο κουλτούρες, την οργάνωση και το συναίσθημα»

/ Γενικά Θέματα / Συνεντεύξεις

Οι τρίδυμες αδελφές που επαναπατρίστηκαν από την Αυστρία και θα εκπροσωπούν ξανά τη χώρα μας στην καλλιτεχνική κολύμβηση, μιλούν για τη ζωή τους μέσα και έξω από τις πισίνες και τους δύο διαφορετικούς κόσμους που θα ενώσουν

Το ομολογώ. Πήγα στο ραντεβού που ήταν σε εστιατόριο ξενοδοχείου πολύ κοντά στα γραφεία της Ελληνικής Ολυμπιακής Επιτροπής, με 10λεπτη καθυστέρηση. «Η κίνηση στο ποτάμι είναι απίστευτη. Οπως παντού στην Αθήνα», απολογήθηκα. Η παρέα με κοίταξε και χαμογέλασε. «Δεν πειράζει. Και εμείς όταν ήμασταν στην Ελλάδα πάντα αργοπορούσαμε», αναφέρει η κοπελιά που κάθεται διαγώνιά μου – είναι η Αννα – Μαρία Αλεξανδρή. Στο μέσον η Ειρήνη – Μαρίνα και αριστερά όπως βλέπω, η Βασιλική. Δεξιότερα η μητέρα τους, Αρτεμις Αργυροπούλου αλλά και ο πρόεδρος της ΕΟΕ, Ισίδωρος Κούβελος.

Τρία κορίτσια, τρεις γυναίκες, τρίδυμες, που πριν από λίγες εβδομάδες σφραγίστηκε η επιστροφή τους στα πάτρια εδάφη. Στο εξής θα εκπροσωπούν ξανά

τη χώρα μας σε διεθνείς διοργανώσεις στην πισίνα γιατί η Αννα – Μαρία με την Ειρήνη – Μαρίνα συνθέτουν ένα καταπληκτικό δίδυμο στη συγχρονισμένη, ενώ η Βασιλική είναι καταπληκτική στο σόλο. «Τέτοια μεταγραφή, από την Αυστρία στην Ελλάδα, με όρους ποδοσφαίρου θα ήταν ηχηρό γεγονός», αναφέρω. «Καταλαβαίνουμε απόλυτα τι λέτε», αποκρίνεται η Ειρήνη – ας μην μπούμε, όμως, σε τέτοια σύγκριση, καλύτερα. «Τις προάλλες κάναμε από εδώ έως τη Γλυφάδα δύο ώρες, δεν μας αρέσει πλέον να καθυστερούμε. Στην Αυστρία πας παντού με το μετρό. Τα λεωφορεία έρχονται στην ώρα τους. Εχουμε πάρει, πλέον, το αυστριακό και ερχόμαστε νωρίτερα».

Παραγγέλνουμε όλοι. Ελαφρύ φαγητό. «Θα μπορούσα όμως να απολαμβάνω μόνο τηγανητές πατάτες», λέει η Αννα – Μαρία. Είναι φανερό πως η γλώσσα τους τρέχει. «Δεν έχετε ξεχάσει καθόλου τα ελληνικά», λέω. «Οχι. Δεν υπήρχε ημέρα στην Αυστρία που να μη μιλούσαμε. Ακόμη και στους αγώνες ή ενώ πλησιάζαμε στην πισίνα, στα ελληνικά ήταν η μεταξύ μας επικοινωνία», τονίζει η Ειρήνη – Μαρίνα που δείχνει λαλίστατη.

Πώς όμως εκκίνησαν όλα; «Αρχίσαμε τον αθλητισμό στον Βόλο. Μπαλέτο και ενόργανη. Μετά πισίνα από τα τρία μας χρόνια», λέει η Αννα – Μαρία. «Κατευθείαν στα βαθιά», συμπληρώνει η Αρτεμις, η μητέρα τους και μας αποχαιρετά γιατί κάποια υποχρέωση είχε. «Η προπονήτρια της συγχρονισμένης είπε “αυτές τις θέλω. Είναι αδύνατες, έχουν πλαστικότητα στις κινήσεις τους”. Μετείχαμε σιγά σιγά σε αγώνες και κατακτούσαμε διακρίσεις. Το μαγιό μας τράβηξε! Γυάλιζε, είχε πούλιες, ξεχωριστό», εξιστορεί η Ειρήνη.

Κοντά στα 14 χρόνια τους, ήρθαν στην Αργυρούπολη σε αθηναϊκό σύλλογο και τα Σαββατοκύριακα επέστρεφαν στον Βόλο. Η άνοδος ήταν αυταπόδεικτη αλλά οι αρμόδιοι έκλειναν τα μάτια! «Πήραμε βάσεις από ελληνίδα προπονήτρια, την Κατερίνα Μαρίτση», λέει η Βασιλική. «Συνδυάζει η καλλιτεχνική και πλέον συγχρονισμένη κολύμβηση, δύναμη, τεχνική, μπαλέτο και ελευθερία στο νερό. Το απλό κολύμπι είναι πέρα – δώθε. Εδώ έχουμε και χορογραφίες. Είναι για μας τρόπος έκφρασης», ξεκαθαρίζει η Αννα – Μαρία. «Στην Αυστρία τα κάναμε μόνες μας», λένε με μια φωνή, «αλλά τώρα μας βοηθάνε. Βλέπουμε πρώτα το θέμα. Ηταν η “Λίμνη των κύκνων” και σε άλλο αγώνα είχαμε τις “Κούκλες” και μετά ψάξαμε τη μουσική».

Ο κ. Κούβελος στο μεταξύ, παρακολουθεί με έκδηλο ενδιαφέρον. «Τις έχω σαν παιδιά μου. Το Πάσχα πήρα και λαμπάδες να τους δώσω! Κάναμε μεγάλη προσπάθεια για να τις φέρουμε πίσω και δεν είναι μόνο για το τώρα και τους προσεχείς Ολυμπιακούς Αγώνες στο Λος Αντζελες ή και στο Μπρισμπέιν. Τέτοια κορίτσια που είναι καταπληκτικά και ως χαρακτήρες, αποτελούν πρότυπο για τα

νέα παιδιά. Η καριέρα τους, για μένα, μπορεί να αρχίσει μετά το φινάλε της αθλητικής τους ζωής. Αυτό έχει τη μεγάλη του σημασία».

Επιστροφή όμως στο «γιατί» πήγαν στην Αυστρία. «Νιώσαμε πως μας αδικούσαν. Τότε είχαμε τρεις επιλογές. 'Η θα συνεχίζαμε με τις συγκεκριμένες συνθήκες. 'Η θα σταματούσαμε. 'Η θα πηγαίναμε στο εξωτερικό. Ηταν ψαγμένη απόφαση. Η Αυστρία, όπως μάθαμε από προπονήτρια, ζητούσε αθλήτριες ώστε να ενισχυθεί», συμπληρώνει η Αννα – Μαρία. «Εβγαιναν πρώτες και τις απέκλειαν, ήταν άλλη διοίκηση», σηκώνει τον τόνο της φωνής ο Ισίδωρος Κούβελος και εγώ αναλογίζομαι πόση αναξιοκρατία υπάρχει ώρες ώρες.

«Πήγαμε σε εσωτερικό σχολείο τελείως μόνες, δεν ξέραμε καν τη γλώσσα. Πρώτη λυκείου ήταν. Πήραμε ρίσκο, κανείς δεν περίμενε να εξελιχθεί έτσι. Μείναμε ακριβώς 13,5 χρόνια και τώρα είμαστε στα 29 μας. Βέβαια, τα τελευταία χρόνια σκεφτόμασταν όλο και περισσότερο την επιστροφή για το μετά της ζωής μας. Με την Αυστρία πήραμε χρυσά μετάλλια σε παγκόσμια και ευρωπαϊκά, μόνο αυτό τον Ολυμπιακών Αγώνων μας λείπει», λέει η Ειρήνη – Μαρίνα. «Εμείς πήραμε την απόφαση αλλά ήρθαμε χάρη στον κ. Κούβελο. Στην αρχή έγινε η πρόταση από την κολυμβητική ομοσπονδία και τον κ. Γιαννόπουλο. Είχαμε, βέβαια, τις σκέψεις μας γιατί ήμασταν 14 χρόνια στην Αυστρία με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και στις ένοπλες δυνάμεις, αλλά παραιτηθήκαμε», εξηγεί η Αννα – Μαρία. «Εδώ τα αναλαμβάνει όλα η ΕΟΕ», παρεμβαίνει ο κ. Κούβελος.

Η νέα (αθλητική) ζωή; «Θα αγωνιζόμαστε για την πατρίδα μας. Και στις χορογραφίες μάς βοηθάνε και μας καθοδηγούν. Μετά τα 22 μας κάναμε και τις χορογραφίες στην Αυστρία. Ζητάμε αυτό που ορίζεται ως "ουάου μόμεντ". Αυτό θέλουν οι κριτές. Το απρόβλεπτο. Εχουμε ιδέες και συνεργαζόμαστε εδώ με όλους», αναφέρει η Αννα – Μαρία και προσθέτει πως από μικρές κολυμπούσαν μαζί και η μία ήταν αναπληρωματική. Στην Αυστρία έγινε αναπληρωματική η Βασιλική. Κι αυτό γιατί «με την Ειρήνη είμαστε ίδιες στο σώμα, κάτι τελείως ίδιο όπως κινούμαστε στο νερό, μετρά πολύ το συγκεκριμένο. Αλλά κάθε μία έχει τα δυνατά της σημεία». Τον λόγο παίρνει η Ειρήνη: «Είναι η εμψυχώτρια η Αννα – Μαρία. Η τελευταία κουβέντα πριν από τον αγώνα. Εγώ νιώθω πιο οργανωτική, ήδη έχει φτιάξει το πρόγραμμα όλης της χρονιάς. Μένουμε και στο ίδιο σπίτι, ενώ η Βασιλική μόνη της. Και τις δουλειές τις έχουμε χωρίσει, γνωρίζει η κάθε μία τι κάνει. Ολες με τον δικό τους ρόλο. Αλληλοσυμπληρωνόμαστε. Στις προπονήσεις δε, αν κάτι δεν πάει καλά ίσως έχουμε νεύρα, αλλά θα προσπαθήσουμε ξανά. Αν το χάσω εγώ, η Αννα – Μαρία μας δίνει κουράγιο. Κοιτάμε πάντα το δύσκολο στοχεύοντας το χρυσό, αλλά αυτό να είναι ρεαλιστικό. Θέλουμε να είναι ένα βήμα μπροστά».

Με διαφορά ενός λεπτού

Τις κοιτώ στα μάτια. Βασιλική η μεγαλύτερη κατά ένα λεπτό αριστερά. Η Ειρήνη – Μαρίνα η τρίτη, απέναντί μου. Η Αννα – Μαρία δεξιότερα. «Δεν ξέρω γιατί καθίσαμε έτσι σήμερα. Συνήθως καθόμαστε με τη σειρά!» αναφέρει η Αννα – Μαρία εκ μέρους όλων των τρίδυμων που ήρθαν στον κόσμο με διαφορά ενός λεπτού η μία από την άλλη. «Δεν έχουμε κολυμπήσει ποτέ με άλλες, ούτε το σκεφτόμαστε. Η αναφορά, ασφαλώς, γίνεται για το ντουέτο. Το έχουμε συζητήσει και με άλλες δίδυμες που υπάρχουν στη συγχρονισμένη. Δεν μπορούμε να μας φανταστούμε και η σχέση αυτή είναι πρόκληση για τους προπονητές. Στο ντουέτο δε, έχει τύχη να κάνουμε και το ίδιο λάθος», παραδέχεται η Ειρήνη – Μαρίνα.

Ο στόχος, δεν μπορεί, είναι η κορυφή για τις αδελφές Αλεξανδρή. «Θέλουμε να συνδυάσουμε δύο κουλτούρες. Συνέπεια και οργάνωση που μάθαμε στην Αυστρία. Το ελληνικό συναίσθημα, τη δική μας ψυχοσύνθεση, την ελληνική. Μας έλεγαν πως είμαστε πολύ μεσογειακοί τύποι. Θέλουμε χρυσό μετάλλιο με μια μείξη και όπλο το συναίσθημα από τη μία και τη διπλωματία των Αυστριακών από την άλλη. Και πάντα αποδέχομαι ότι δεν μπορώ να αλλάξω», αναφέρει η Βασιλική και λέει και κάτι ακόμη: «Πήραμε αγάπη μεγάλη εδώ, ψυχολογικά παίζει ρόλο σημαντικό. Πας στον φούρνο, σου μιλάνε, στον γιατρό έρχονται κοντά σου. Στην Αυστρία πιο τυπικά πράγματα. Αλλά είμαστε πάντα μαζί και στηρίζει η μία την άλλη, την κατανοεί. Αυτή είναι η δύναμή μας. Μας έλειψε η Ελλάδα. Οι άνθρωποί της. Η

ζεστασιά. Να σε νοιάζεται ο άλλος».

Ενα χρόνο μετά τη Σιγκαπούρη έρχεται το Ευρωπαϊκό στο Παρίσι: «Οταν αλλάζεις αθλητική υποκοότητα πρέπει να περάσουν 12 μήνες από τον τελευταίο σου αγώνα. Τέλη Ιουλίου θα είναι ο πρώτος μας αγώνας με την Ελλάδα», ξεκαθαρίζει η Αννα – Μαρία. Χαμογελούν. Σκέφτονται τη νέα, ασφαλώς αισιόδοξη σελίδα. Τα επόμενα αθλητικά ραντεβού: «Κάνουμε οκτώ ώρες προπόνηση την ημέρα, από τις επτά παρά τέταρτο το πρωί. Εχει ανέβει ο μέσος όρος στο άθλημά μας, δεν είμαστε καμένες εμείς, το πρόσεξε η προπονήτριά μας στην Αυστρία και μας είπε «κοιτάξτε λίγο το σώμα σας να μην καείτε, να κάνετε λιγότερη προπόνηση»».

Στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Παρισιού πήραν την τέταρτη θέση: «Ηταν λες και θέλαμε να πέσουμε στα πατώματα. Αδικηθήκαμε. Θα μπορούσαμε να είμαστε και πιο μπροστά. Ηρθαμε ένα μήνα στην Ελλάδα. Τώρα, η υποδοχή ήταν τρομερή από την ΕΟΕ. Από όλο τον κόσμο. Η τούρτα με την ελληνική σημαία και η άλλη με τη σοκολάτα», αναφέρει η Αννα – Μαρία για να πεταχτεί η Βασιλική λέγοντας «εθιστική η σοκολάτα, αυτή η τούρτα σοκολατίνα είναι η καλύτερη που έφαγα στη ζωή μου». Η Βασιλική, αρχόντισσα στο σόλο, με δύο ασημένια στο τελευταίο Παγκόσμιο, αλλά δεν θα δηλώσει παρούσα στους Ολυμπιακούς γιατί το αγώνισμά της δεν συμπεριλαμβάνεται στο ολυμπιακό πρόγραμμα.

Πού θα αφιερώσουν μια δυνατή επιτυχία τους; «Στους Ελληνες αλλά και στη μαμά μας, τον αφανή ήρωα. Που άντεξε πέντε χρόνια στο boarding school και 14 χρόνια στο σύνολο ήμασταν στην Αυστρία. Δεν είναι εύκολο να πάρεις τέτοια απόφαση. Πήγαμε Σεπτέμβριο στην Αυστρία και την είδαμε τα Χριστούγεννα. Θέλει δύναμη αυτό από τη μεριά της. Μας έδειξε τις επιλογές». Τις χαιρετώ και δηλώνω χαρούμενος που τις γνώρισα. Μου έδωσαν μια υπόσχεση: θα με καλέσουν σε έναν προσεχή αγώνα τους. Και έφυγα χωρίς να μάθω μόνο ένα πράγμα: το δεύτερο όνομα της Βασιλικής. Επτασφράγιστο μυστικό. Γιατί κι αυτή έχει και άλλο όνομα. Αλλιώς, τι τρίδυμες θα ήταν;

tanea.gr